

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

31. Runstens kyrka.

Pl. XX. Fig. 31.

Litteratur: B. 1056 —. L. 1303 —. Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, koncept n:r 22, utskriften n:r 15. — Frigelius, Handskr. saml. i Kalmar stiftsbibliotek. — Teckningar af H. A. R. Sidén 1874 i ant. top. ark. — Hilfeling, *Resa* 1797, text s. 36. — S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland*, ATS. IX, 2 (1886) s. 20.

Om runstens plats yttrar Frigelius: »På Runstens kyrkiogård söder om kyrkian. — Ett annat stycke af denna sten skall ligga inuti kyrkian». Nu är runstensstycket inmuradt inuti kyrkan i sakristians norra vägg, sålunda att inskriften är blottad. Runstens ämne är kalksten. Höjden är 1,49 m., bredden nedtill 1,18 m., upptill 1,08 m. Slingans bredd 11—12 cm.

Stenen är mycket skroflig; öfre och högra sidan af stenen afskuren — på senare sidan synes dock öfverst foten af runorna.

Inskriften är bevarad i början och slutet som i B. 1056, där dock ett par felaktigheter förekomma, och är följande:

† 5 10 15 20 : — — : † 25 30 35

Translitteration: **au**þ**biarn : lit : reisa : stein : — — : hialbi : sialu · has**

Namnet är isl. *Audbiörn*, Hkr. I, 11, fsv. *Ødbernus*, SD. III, 89 (1312 Uppl.).

Transskription: *Audbiarn lét reisa stæin — — hialpi : sialu · hans*

Öfversättning: *Audbjörn lät resa sten — — (Gud) hjälpe hans själ!*